

bij De Engelenmaker van Stefan Brijs

zie bij Zeus, we kneedden de goden
naar ons evenbeeld: de Heer van
de Wrake die steden en torens
omlegt in as en rook;

de Mensenzoon die brood
en vis vermenigvuldigt,
hoeren, melaatsen verlost
van hun vloek

we hebben de goden verstoten
de feestende op hun heuvel
waar ze keuvelden bij wijn,
ambrozijn en jaloers de vrouwen
beloerden, goddelijk schone
die de aarde verfraaiden

als poppen van klei zijn ze
gebroken, verkruimeld tot zand:
Isis, Osiris – verboden geschiedenis,
brokken vlees dat verdween
als zaad in de grond

bij Zeus en soortgenoten,
we zijn bij kneden gebleven,
bouwen torens hoger dan
een heuvel van wijn:
goden worden dagelijks
geboren, aanbeden als
beelden die weerspiegeld
staan in water en glas

we kneden uit heimwee
we kneden uit vrees
en steeds hebben we de waarheid
ontweken: we zijn in deze ruimte
vreselijk alleen, gebonden aan
het leed van een tijd die ons schaars
werd bemeten en daarna het grote
vergeten, neergestort bij de beelden
die we ooit hebben gekneed

Staf De Wilde